

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSA Michał Kłós

w sprawie z wniosku Gminy A.

przy uczestnictwie A. G. i Skarbu Państwa - Starosty C.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 stycznia 2008 r.,

zażalenia uczestniczki A. G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 czerwca 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) oddala zażalenie,**
- 2) oddala wniosek uczestnika Skarbu Państwa - Starosty C. o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. w sprawie z wniosku Gminy A., przy uczestnictwie A. G. i Skarbu Państwa – Starosty C. o rozgraniczenie, postanowieniem z dnia 25 czerwca 2007 r. odrzucił zażalenie uczestniczki od postanowienia tegoż Sądu z dnia 29 maja 2007 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej uczestniczki. W uzasadnieniu wskazał, że uczestniczka reprezentowana jest przez fachowego pełnomocnika, który złożył zażalenie bez uiszczenia opłaty podstawowej, w sytuacji gdy uczestniczka została zwolniona od kosztów sądowych. Wniesienie zażalenia przez profesjonalnego

pełnomocnika bez opłaty podstawowej powoduje zaś jego odrzucenie bez wezwania do uiszczenia opłaty (art. 130² § 3 k.p.c.).

Uczestniczka zaskarżyła w całości powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu natomiast zakwestionowała postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 maja 2007 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, podnosząc, że opłata od skargi kasacyjnej została uiszczona przez pomyłkę do niewłaściwego Sądu, a następnie została przeksięgowana na rachunek sądu właściwego. Zdaniem skarżącej pomyłka ta ma jedynie znaczenie księgowe Sąd niezasadnie odrzucił skargę kasacyjną, a błąd Sądu był tak wyraźny, że nie istniała nawet potrzeba sporządzenia zażalenia, a skoro tak to nie podlegało ono żadnej opłacie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uczestniczka jako osoba zwolniona na mocy decyzji sądu od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych obowiązana była do uiszczenia opłaty podstawowej od zażalenia - art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Przepis ten został wprawdzie uchylony z dniem 10 marca 2007 r. przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123), jednakże na podstawie art. 2 cyt. ustawy miał on zastosowanie w niniejszej sprawie.

Uczestniczka w niniejszej sprawie była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika w osobie adwokata, który w jej imieniu wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 maja 2007 r., w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej. Poza przedmiotem sporu jest fakt, że zażalenie to nie zostało opłacone. W konsekwencji mając na względzie brzmienie art. 130² § 3 k.p.c. należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił zażalenie, od którego nie została uiszczona opłata podstawowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. rozstrzygnął jak w sentencji.